

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 201.

Femte Session.

62de Møde.

Mandagen den 9de Januar.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortf.): Divergensen imellem det ærede Udvalg og mig bestaaer paa ingen Maade deri, at jeg paa det citerede Sted i Udvalgets Betænkning har indskrænket mig til visse Hovedorter, medens det ærede Udvalg i sin § 1 har omtalt en heel Mængde forskjellige Gjenstande; hvis det var Hovedforfjellen imellem os, saa vilde jeg rigtignok meget beklage, at der ikke er begjært deelt Afstemning over hver enkelt af disse Gjenstande, men nu lægger jeg slet ingen Vægt derpaa. Naar man iøvrigt vilde gaae den af mig antydede Vej, saa kom det mig meget lidt an paa, om man indenfor et vist Tidrum Begrændsning ved Siden af Smør, Hornqvæg, Sviin og Flæsk satte Vg og Tugle; men den sande Divergens mellem det ærede Udvalg og mig er meget større, og det viser sig jo, at den endog er saa stor, at medens den ærede Ordfører paa ingen Maade kan gaae ind paa en saadan Udvæi, som den af mig antydede, at man nemlig gav Regjeringen en Bemyndigelse til, indenfor et vist Tidrum aldeles at ophæve Afgifterne, saa kan jeg paa den anden Side ikke gaae ind paa den ærede Ordførers Forslag, som gaaer ud paa, at man for en aldeles ubestemt Fremtid skulde ophæve disse Afgifter, med andre Ord, ophæve dem saaledes, at de ikke kunde gjenindsøres uden ved en ny Lov. Det er nemlig Hovedsagen, og det er ogsaa antydet af det ærede Udvalg i dets Bemærkninger til dets § 2, Sp. 314; der synes Udvalget udtrykkeligt, at den Toldfrihed, der i § 1 kun tilstaaes indtil videre, skal ikke atter kunne ophøre uden Rigsdagens Medvirk-

ning, og det følger ogsaa ganske ligefrem af selve Redactionen; kun maa jeg tilstaae, at jeg finder, at man i saa Fald gjerne aldeles kunde have udeladt indtil videre; thi, naar indtil videre ikke sættes i Forbindelse med en Bemyndigelse for Regjeringen til at bestemme, naar dette „indtil videre“ skal ansees ophørt, saa har det slet ingen Betydning, ligesom Inscriptionen paa Loven „midlertidig Ophævelse af Indførselstolden“ heller ingen Betydning har; thi Alt i denne Verden er midlertidigt, og en Lov om en Indførselstolds Indførelse er lige midlertidig, enten den selv kalder sig saaledes eller ikke, saasnart den ikke i selve sin Text indeholder en Termin for dens Gyldighed, som viser, at den kun er midlertidig.

Nothe: Jeg troer vistnok, at den ærede Finantsminister har fuldkommen Ret i, at en saadan deelvis Revision af Tarifen som den, der er foreslaaet i det her foreliggende Lovforslag, i og for sig ikke er heldig, at det var meget bedre, at den hele Sag blev tagen under en fuldstændig almindelig Overveielse, og at der, naar en saadan fandt Sted, vistnok vilde være en stor Mængde andre Artikler end de her omhandlede, i hvis Told der kunde være Anledning til at foretage Forandringer; men det synes mig dog, at man ogsaa maa have Forholdene, saaledes som de for Dieblkket ere, for Die, at man maa see hen til, at det er lidet sandsynligt, at en saadan almindelig Revision af Toldtarifen kan skee i den nærmeste Fremtid. Naar der nu frembyder sig en Leilighed, ved hvilken det Mangelfulde ved de nuværende Toldafgifter i visse enkelte Henseender fremtræder, og fremtræder i en saadan Grad, at det endog af den ærede Finantsminister erkendes, at der kunde være Anledning